

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Da det ærede Medlem Hr. P. Andersen har taget Spørgsmaalet om Medicinalvarernes Pris op under denne Sags Forhandling, maa jeg give ham min varmeste Tilslutning til de af ham fremsatte Anskuelser.

Indenrigsministeren (Hauge): Foranlediget ved det ærede Medlem Hr. P. Andersens Henstilling skal jeg oplyse, at Indenrigsministeriet alt i nogen Tid har syslet med Planer om at tilvejebringe et bedre Tilsyn med visse Medikamenter, baade saadanne, som fabrikeres i Udlandet og indføres hertil, og saadanne, som fabrikeres her i Landet. Et Lovforslag, der tager Sigte paa, at tilvejebringe mere Betyggelse for Publikum, end der hidtil har været, er allerede saa vidt færdigbehandlet i Ministeriet, at jeg haaber at kunne fremsætte det her i Rigsdagen umiddelbart efter Juleferien. Lovforslaget tager ikke blot Sigte paa at sikre Publikum mod urimelige Priser, men ogsaa paa at give Befolkningen Lejlighed til at skønne over, hvad det er, de giver deres Penge ud til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rode): Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, hvortil Regeringens Forslag til Lov om uretmæssige Prisaftaler m. v. og senere det privat indbragte Lovforslag om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed er henvist.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3391; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 2243.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Christmas Møller): At det er Forholdene mellem Odense Bykommune og Sognet St. Hans, som har givet Anledning til Forelæggelsen af dette Lovforslag, er der for mit Vedkommende ikke Grund til andet end straks at bemærke. Men Forslaget er, saaledes som ærede Medlemmer vil have set, formet saaledes, at hele dette Spørgsmaal gives der i og for sig ikke Regler om. Forslagsstillerne stiller Forslag om et Par Ændringer i den gældende Indlemmelseslov af 28. Juni 1920, og af denne fremgaar det med al ønskelig Tydelighed, at man i særlig Grad har tænkt paa det Forhold, at en Bykommune vilde anvende Tvang overfor en Landkommune. Bestemmelserne i den gældende Lovs § 2 gaar ud paa, at i det Øjeblik Byraadet og Sogneraadet er enige, har Vælgerne i hver Kommune en vis Ret til at forlange at udtale sig om, hvorvidt Indlemmelsen skal finde Sted; 25 pCt. af de kommunale Vælgere kan inden en Maaned efter, at Kommunalbestyrelsernes Vedtagelse om Indlemmelsen er sket, fremsætte Begæring om, at de kommunale Vælgere skal træffe Afgørelse om Indlemmelsen. Ved Vedtagelsen af den gældende Lov har man altsaa paa dette Punkt fundet det rimeligt, at ogsaa Bykommunens Vælgere kan komme til at træffe Afgørelse angaaende Sagen, og denne Paragraf, § 2, i Loven rører Forslagsstillerne ikke ved, men jeg har ønsket at fremhæve dette Punkt. Men det, som her har særlig Interesse, er, at naar der ikke er Enighed mellem Bykommunen og Landkommunen, har man ved Lovens Vedtagelse — og det fremgaar efter mit Skøn baade af Forhandlingerne her i Salen og af Forhandlingerne i den Kommission, som havde med Sagen at gøre, inden vi fik Loven — ensidig tænkt paa det Forhold, at en Bykommune vilde tvinge en Landkommune ind under sig. Der er, som jeg gjorde opmærksom paa ved Lovforslagets Forelæggelse, i § 3 givet en Række Regler, som gaar ud paa, at en saadan Tvang ikke skal kunne finde Sted overfor Landkommunens Vælgere, men man har aldeles ikke tænkt paa, at det omvendte Forhold kunde tænkes at indtræffe, at en Landkommune vil presse sig ind i en Bykommune. Derfor foreslaar Forslagsstillerne nu den Ændring i § 3, at naar der ikke er Enighed mellem de paagældende Kommunalbestyrelser, skal der ske en Afstemning blandt Bykommu-